

Jani Mikkilä, autoala Törnäväntie

Työelämäyhteistyön kehittämisjakso 1.9-31.10.2016

Olen toiminut opettajan tehtävissä kohtapuolin tasan 10 vuotta. Sitä aiemmin noin 10 vuotta autoasentajan tehtävissä. Opettajauran aikana olen ollut mukana lukuisissa alan koulutuksissa ja itsekin sivutoimisena yrittäjänä olen tehnyt autoalan töitä. Koin kuitenkin tarpeelliseksi hakeutua työelämäjaksolle, vieraan autoalan yrittäjän palvelukseen. Näin saisin päivitettyä tieto- ja taitotasoini tätä päivää vastaavaksi ja perehtyä korjaamon eri prosesseihin. Auto- ja korjaamoala yleensä ottaen on sellainen, että joka päivä tulee jotain uutta ja kaikki autot ovat erilaisia, ei ole yhtä ja samaa.

Yritys, johon hakeuduin työelämäjaksolle, oli Autokorjaamo Sami Akkala Oy. Yritys, joka on jo vuosia ollut luotettava kumppani oppilaiden työssäoppimispaikkana. Kysyessäni mahdollisuutta päästä työelämäjaksolle yrityksen johtajalta Sami Akkalalta, sain myönteisen vastauksen. Sami piti erittäin tärkeänä asiana, että opettajalle suodaan työnantajansa puolesta tällainen mahdollisuus pysyä ajanhermolla. Työelämäjakso oli käytännössä kuluton ko. yritykselle, eli palkkakustannukset menivät Sedulta.

Työelämäjakson tavoitteiksi sovittiin lisäksi työssäoppimisen ohjauksen päivittäminen ja opetussuunnitelman avaaminen vielä perusteellisemmin. Jokainen työssäoppimista ohjannut opettaja tietää miten hankalaa on joskus saada työelämän edustajat pysähtymään ja kuuntelemaan mitä oppilaan tulisi tehdä työssäoppimisjaksollaan. Nyt minulle avautui mahdollisuus kouluttaa koko yrityksen henkilökuntaa(4hlö) työssäoppimisjaksojen ja opetussuunnitelman saloihin. Lisäksi omalla kohdallani halusin tehdä kaikkia niitä päivittäisiä autoalan töitä, mitä korjaamotoimintaan kuuluu ja perehtyä korjaamon eri prosesseihin. Olin yrityksessä kuin kuka tahansa työntekijä.

Työskennellessäni korjaamossa tuli esille jälleen se, kuinka raskas ala on fyysisesti. Työt ovat tiukkaan "kellotettuja" ja aikataulussa tulisi pysyä; tämä vaatii aika ajoitin hikisiä ponnisteluita ja taas toisaalta pelisilmää, milloin tulee luovuttaa ja sopia autolle uusi korjausaika. Työhöni kuului myös asiakaskontakteja, varaosien tilaamista, uuden tiedon hakemista ja vaativaa vianhakua. Koin suunnatonta mielihyvää, miten myös minun osaamiseni otettiin huomioon, sain tuotua moniin pulmallisiin vianhaktehtäviin oman näkemykseni ja jopa ratkaisun. Korjaamoissa päivät ovat yleensä hektisiä eikä välttämättä osata ja ehditä hyödyntää kaikkia tekniikan suomaa mahdollisuuksia, myös näihin asioihin pääsin vaikuttamaan ja opastamaan henkilökuntaa.

Jollain tapaa koin sen saman, jonka jokainen oppilas kokee mennessään työssäoppimispaikkaan. Pieni epävarmuus omasta osaamisesta. Jännitystä uusia ihmisiä kohdatessa. Mitähän ne minusta ajattelee? Entä jos en osaa. Opinko minä jotain?

Lopuksi voin todeta, että osaan minäkin, aika paljonkin. Opittiin toisiltamme monia hyvä asioita ja käytänteitä ja kävipä vielä niin, että olen tulevana kesänä tekemässä ko. yrityksessä kesäloman sijaisuutta. Kaikkea sitä mitä näin, koin, opin ja tunsin työelämäjaksolla, tulen käyttämään hyödyksi tulevaisuudessa kouluttaessani alan osaajia työelämän tarpeisiin. Jos tulevaisuudessa avautuu mahdollisuus hakeutua uudelleen työelämäjaksolle, niin hakeudun varmasti ja mieluiten sellaisena ajankohtana, jolloin yrityksessä on koulumme työssäoppija samanaikaisesti. Suosittelen lämpimästi työelämänkehittämisjaksoa kaikille opettajille alasta riippumatta, mielestäni työnantaja puolestaan voisi velvoittaa opettajaa osallistumaan ko. jaksolle, NIIN HYVÄ KOKEMUS SE OLI!